Книга Сираха 33

Закон Господній 1-6; протилежності в явищах 7-19; господар у хаті 20-33

1 Хто Господа страхається, того лихо не спіткає, бо й від спокуси врятує він його наново.

2 Мудрий не має ненависти до закону, хто ж з ним лицемірить - той мов судно у бурі.

3 Розумний плекає віру в закон: для нього закон - вірогідний вирок.

4 Приготуйся словом, і тебе будуть слухати; зосередься знанням - і тоді відповідай.

5 Серце дурного, мов те колесо в возі, й мов вісь, що обертається - його міркування.

6 Глузливий друг - неначе той огир, який іржить під кожним вершником.

7 Чому воно так: день ліпший від дня, хоч денне світло в році - все від одного сонця?

8 Бо їх розрізнено спізнанням Господнім: він бо встановив усякі пори й свята.

9 Одні серед них він посвятив і звисочив, інші ж учинив будніми днями.

10 А й люди всі - з глини походять, з тої ж землі створено й Адама.

11 У своїм повнознанні Господь розділив їх і різними їхні стани вчинив.

12 З них деяких він благословив і вивищив, інших між ними - освятив і до себе наблизив, а деяких - прокляв, понизив, а й викинув їх із їхнього місця.

13 Так, як і глина в руках ганчаря, що з неї виробляє він за своєю волею, так люди в руках, того, хто створив їх і хто їм воздає за своєю справедливістю.

14 Супроти зла - добро, супроти смерти - життя, тож так і супроти благочесного - грішник.

15 Поглянь же на всі діла Всевишнього: вони всі - до пари, одне проти одного.

16 А я, останній - я, не доспавши, дозбирував за тими, що виноград збирають.

17 За Господнім благословенням, прибув я швидко й, мов винозборець, винотоку наповнив.

18 Зважте ж: я трудився не для себе самого, а й для тих усіх, що освіти шукають.

19 Тож слухайте мене, вельможі народу, - проводарі громади, насторожіть вуха!

20 Синові й жінці, братові й другові, доки живеш - не давай над собою орудувати; а й майна свого не давай іншому, щоб не довелось тобі, розкаявшись, просити його назад.

21 Доки ще живеш і доки духу в тобі - будь-кому себе не видавай на поталу.

22 Ліпше бо, коли в тебе діти попросять, ніж сам би ти в руки дітей своїх заглядав.

23 У всіх своїх ділах будь незалежний і не допускай твоїй славі заплямитись.

24 Коли закінчаться дні життя твого, коли смерть настане, - роздавай свою спадщину.

25 Для осла - паша, палиця і вантаж, для раба - хліб, карність і праця.

26 Застав раба до праці, і матимеш спокій; а звільниш йому руки - він шукатиме волі.

27 Ярмо й посторонок гнуть шию, тож рабові лукавому - колоди й побої.

28 Займи його працею, нехай не дармує: з безділля навчаються багато лихого.

29 Нехай так працює, як йому личить, а коли не слухається - наклади кайдани.

30 Однак не вимагай ні від кого занадто й не роби нічого без здорового глузду.

31 Коли маєш слугу, хай буде - мов ти сам; він бо - кровне твоє надбання.

32 Коли маєш слугу - вважай його за брата, бо й як себе самого, так і його потребуватимеш.

33 Як знущатимешся з нього, і він утече геть від тебе, то - на якій дорозі тоді його шукатимеш?